

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711212291
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8711212291.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému S. A., naposledy bytom F., S. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom JUDr. U. U., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, o zaplatenie 1.144,71 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 13.02.2014 č.k. 12C 29/2013 - 95 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 46,48 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykoví, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, náhradu trov konania účastníkom nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy vedľajšiemu účastníkovi vo výške 332,53 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Zastavenie konania súd prvého stupňa odôvodnil § 96 ods. 1, 2 O.s.p. a o trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Zdôraznil, že z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania, nepatrí mu náhrada týchto trov, naopak je daná jeho povinnosť uhradiť trovy konania protistrane. Zdôraznil, že žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli, pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, má nárok na ich náhradu s tým, že v danom prípade tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za poskytnutú právnu pomoc, konkrétne právnym zástupcom vedľajšieho účastníka boli poskytnuté celkovo 4 úkony právnej pomoci.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý v tejto časti navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi priznaná nebola.

V dôvodoch odvolania žalobca poukazuje na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, vrátane podávania žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Podľa žalobcu združenie na ochranu občana spotrebiteľa ako vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V tejto súvislosti poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Súd prvého stupňa ďalej poukazuje na to, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka, nakoľko v danom prípade existovali

dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, avšak tomuto účastníkovi bol v konaní podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník. Vzhľadom na to, že ustanovený opatrovník disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania, patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinnosti neprítomného účastníka žalobca zastáva názor, že nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. Taktiež uvádza, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností, ktoré by sa vzťahovali na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Poukazuje na to, že predpokladom priznania trov konania podľa § 142 O.s.p. je najmä účelnosť vynaložených trov. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú podľa žalobcu trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neboli porušené ani základné práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. V tejto súvislosti poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov SR. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zdôrazňuje, že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, keď žalobca berie žaloby späť po tom, čo zistí vstup vedľajšieho účastníka do konania, tak aby mu nevznikali ďalšie trovy, pretože dôvodne predpokladá, že v konaní už nebude úspešný, lebo v ňom už nenájde len neinformovaného a rezignovaného spotrebiteľa, ale aj rovnocenného partnera v posudzovaní skutkových a právnych vecí. Žalobca takýmito žalobami zaplavuje slovenské súdy, doslova ich skúša, či vykonávajú súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľských veciach, prípadne či účastník nevezmie námietku premlčania, čo sa deje úplne výnimočne. Za tejto situácie je pochopiteľný postup žalobcu, ak po zistení pôsobenia vedľajšieho účastníka v konaní berie žalobu späť. V predmetnom konaní je podľa vedľajšieho účastníka dôležité to, že dosiahli procesný úspech na strane žalovaného a trovy by sa mali posudzovať predovšetkým z procesného hľadiska. Záver o neúčelnosti trov je nesprávny, keďže spotrebiteľ dosiahol plný procesný úspech. Ak by žalobca nepodával na súdoch premlčané nároky, nemal by vedľajší účastník dôvod vstupovať do týchto konaní.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, podanou žalobou sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplata sumy 1.144,70 Eur s prísl. titulom zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, ktorá bola medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným uzatvorená dňa 31.03.2004. Po začatí sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove vstúpilo ako vedľajší účastník na strane žalovaného do tohto konania. Stalo sa tak písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.03.2013 a predložením splnomocnenia právneho zástupcu na zastupovanie v tomto konaní. V tomto písomnom podaní vedľajší účastník zdôraznil, že chce presadzovať práva spotrebiteľa, pretože v zmysle konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ priemerný spotrebiteľ nedokáže v konaní poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky v predbežne formulovaných štandardných zmluvách, ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu. Ďalším úkonom realizovaným vedľajším účastníkom bolo podanie vo veci samej doručené súdu prvého stupňa dňa 23.04.2013, v ktorom vedľajší účastník uplatnil námietku premlčania žiadaného nároku. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.06.2013 sa vedľajší účastník vyjadroval k dohode o uznaní splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.06.2010, keď následne žalobca v priebehu konania žalobu bez bližších dôvodov vzal späť podľa § 96 ods. 1 O.s.p. a navrhol konanie zastaviť. Podaním zo dňa 07.01.2014 vedľajší účastník súhlasil so späťvzatím žaloby.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov vo všeobecnosti platí zásada zodpovednosti za výsledok a zásada zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že v prípade, ak žalobca vezme späť návrh na začatie konania a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť ostatným účastníkom vzniknuté trovy.

Odvolačný súd predovšetkým konštatuje, že dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nemala byť priznaná, v tomto konaní zistené neboli a ich existencia nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že žalobca zobral žalobu späť, nepochybne nie pre správanie sa žalovaného, je potrebné hodnotiť ako procesné zavinenie tohto účastníka na zastavení konania a nie ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo potrebné nepriznať trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Nedá sa tiež stotožniť s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka pre to, že vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z § 93 ods. 4 O.s.p., pričom tento právny predpis v ustanovení § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí a takýmto zástupcom nepochybne môže byť aj advokát. Pokiaľ v danom prípade žalobca vzal späť žalobu nie pre správanie sa žalovaného, zaviniť zastavenie konania, a preto je daná jeho povinnosť zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného, keď tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc. Nepochybne v tomto smere ide o trovy vedľajšieho účastníka účelne vynaložené v konaní.

Pokiaľ ide o výšku trov vedľajšieho účastníka v štádiu prvostupňového konania, táto bola určená správnym spôsobom. Obsah spisu potvrdzuje, že právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena za celkovo 4 úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava zastúpenia, ako aj písomné podania vo veci samej z 22.04.2013, 26.06.2013 a 07.01.2014. Hodnota jedného úkonu právnej pomoci s ohľadom na predmet sporu predstavuje 61,41 Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). K odmene sa pripočítava aj tzv. režijný paušál v sume 3x po 7,81 Eur a 1x 8,04 Eur, a to všetko s pripočítaním 20 % DPH.

Poukazujúc na tieto dôvody odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správne potvrdil podľa § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní patrí náhrada trov vo výške 46,48 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 61,41 Eur znížila na polovicu a teda na sumu 30,70 Eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhl.). Po pripočítaní režijného paušálu v sume 8,04 Eur a 20 % DPH v sume 7,74 Eur, celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v odvolacom konaní tak dosiahli spomínanú sumu 46,48 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.